Abstrakt

Předkládaná bakalářská práce se zabývá střetem žánru stand-up komedie s fenoménem takzvané kultury rušení (*cancel culture*) v prostředí sociálních sítí. S masivním přesunem komediálních výstupů z intimního prostředí klubů na internetové platformy dochází k takzvanému zhroucení kontextu (*context collapse*). Vysoce stylizovaný humor je zde často zbaven nadsázky a stává se spouštěčem algoritmicky živeného veřejného pohoršení. Teoretický rámec práce se opírá o koncepty davové psychologie, mediální ekologie a transformace svobody projevu v digitální éře. Hlavním cílem práce je zjistit, jak čeští stand-up komici tento mediální tlak vnímají, jak v dnešní době vyjednávají hranice svého humoru a zda pro ně *cancel culture* představuje reálnou existenční hrozbu.

Výzkum byl realizován kvalitativní metodou prostřednictvím polostrukturovaných hloubkových rozhovorů se šesti etablovanými zástupci české stand-upové scény. Získaná primární data byla následně zpracována pomocí tematické analýzy.

Výsledky ukazují, že tvůrci odmítají diktát plošné politické korektnosti a své limity si nastavují primárně na základě vlastního svědomí a řemeslné kvality vtipu. Nejpřekvapivějším zjištěním je však fakt, že *cancel culture* v českém prostředí jako reálná hrozba nefunguje. Z pohledu komiků se jedná o zveličený mediální mýtus, který je na domácí scéně občas využíván jen jako levný marketingový nástroj. Tato „česká imunita“ pramení z fragmentace společnosti a historické skepse, ale také z hlubší etické lhostejnosti. Práce v závěru dokazuje, že skutečnou hrozbou pro komiky dnes není přecitlivělé publikum, nýbrž samotné algoritmy sociálních sítí, které ničí kontext a cíleně těží z lidského hněvu.